

v vodo“. In „propasti u zemlju“ ima tudi ruščina. Kaj mislite, zakaj neki ni Merežkovskij porabil tega izraza? Mest te vrste je v knjigi brez števila in to je glavni vzrok njene neužitnosti. Prevajavstvo je sicer rokodelstvo, toda nekoliko čutnosti, smisla in ljubezni je pa vendar treba tudi za to delo.

Pejanovičevega prevoda tudi nisem vsega primerjal, ker sem se že v članku „Religija in revolucija“, ki zavzema več kot tretjino knjige, prepričal, da je prevod dober in točen. Seveda ne gre tu za prevod kake umetnine. Opozoril bi prevajavca samo na to, da zamenjava (stran 140., 2. vrsta) nemški „Geschichtsphilosophie“ z izrazom „Geschichte der Philosophie“, tako da je prišla v prevod napaka, da je Čaadajev (ne pa Čadajev) „osnivač naše *istorije filozofije*“, kar pa ni res. Mišljena je „zgodovinska filozofija“ ali „filozofija zgodovine“. Na str. 185. stoji v 4. vrsti lapsus: Dragoljubov namesto Dobroljubov. Drugega nisem opazil. Vtis prevoda je dober.

STANO KOSOVEL:

MRTVAŠKA KORAČNICA.

Kam gre cesta, oj cesta življenja
ko srce nam izčisti vihar, oj vihar?
kakšna pot za razpotjem začenja,
za razpotjem grenkob in prevar, in prevar?

V kakšne duša gre tajne poljane,
kdo ji vodi nestalno perot, oj perot?
kakšne luči so tamkaj prižgane
kjer se neha temà naših zmot, naših zmot?

Ali konec je tam hrepenenja,
kjer ugasne očem žar in čar, žar in čar?
kam gre cesta, oj cesta življenja
za razpotjem grenkob in prevar, in prevar?...

